

пари, защото тая земя е окружена отъ сѣка една страна съ морета; а въ срѣдня Африка, а особено въ Сахара, подобни пари биватъ твърде малко. И така, въ една мѣстность въ въздухитъ са намиратъ едни газобразни тѣла, а въ друга — други. Само въгленна кислота са намира на сѣкаде, но и тя са не намира въ еднакво количество*). Трѣба да ви кажа, че това въздушно тѣло, което са нарича въгленна кислота, има голѣмо влияние на нашиятъ животъ, и за това азъ желая да поговора за него малко по-подробно.

Когато запалихме въгленътъ въ кислородътъ, то ние видѣхме, че той са бѣше преобразилъ въ особенъ газъ, когото учените наричатъ *въгленна кислота*. Ние видѣхме така сѣщо, че въгленната кислота не прилича нина кислородътъ, ни на въгленътъ. Въгленната кислота нѣма никаква боя, и за това сѣки единъ може да помисли за нея, че тя е простъ въздухъ; но ако ние спустиме въ стѣкленцето, въ което са намира въгленна кислота, запалена борина, то тя изведнашъ изгасва. Но ние знаеме, че борината гасне и въ азотътъ. Да ви разясна и това дѣло. Хайде да направиме другъ единъ опитъ. Ако да земеме едно малко количество *варова вода* (варова вода са намира въ сѣка шпичария) и да я налѣеме въ онова стѣкленце, въ което са намира въгленна кислота, то водата стая мѣтна. Това не може да са случи, ако въ стѣкленцето да би са намиралъ азотъ или другъ какавъто и да е газъ. За да разбереме,

*) Учените сж опредѣлиле, че въ въздухътъ са намиратъ отъ 0,0003 до 0,0006 части въгленна кислота и отъ 0,0006 до 0,0009 водни пари.